

Szókimondó - Postabélyeg

2012 július 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Németországból kaptam levelet. A világos drapp szín? bélyegen vörösarna tetej? vártemplom. Ismertem valahonnét, de biztosan nem „Dajcslandból”.

Azt furcsálltam, hogy a származási ország megjelölés mellett „Romania” felirat is szerepelt rajta. Hoppá! Megvan!

Ezt a csudálatos középkori erődtemplomot Erdélyben láttam, Berethalomban, amit a románok Biertannak, a németek BIRTHÄLMNEK csúfítanak el. (Hát miért nem a német Siebenbürgent – Erdélyt – írtak rá a német bélyegre?)

Ezt a magyar települést 700 óta szászok lakták, Nagy Lajos, Zsigmond és Mátyás király kiváltságaival fejlesztették és őrizték meg nemzeti kultúrájukat, nyelvüket, hitüket, szokásaikat. Hét évszázad annyit átkozott magyar uralma alatt. Aztán harminc román esztendő elegendő volt arra, hogy eltűnjön az ősi lakosság Berethalomból, sőt egész Transzilvániából.

Ott jártamkor, 1971-ben már csak cigányok éltek ott. Nehezen találtunk egy szász asszonyt, aki kinyitotta az ősi várkaput. Havi 20 lejűt kapott a román kormánytól, hogy őrizze a falu fölé tornyosuló istenházát. Azért nem menekült el honfitársaival, mert mint mondta, belehalt volna abba a tudatba, ha ősei által épített, faragott és festett értékek ebek harmincadjára jutnak. Kertészkedésből, turisták alamizsnáiból tartotta fenn nyomorogva családját.

Istenem, él-e még az a valaha általam ismert legkülönb német hazafi? Egyébként írtam én már ebben a sorozatban művészeti bélyegről. Egy szlovákról, amely szerint Mednyánszky László festőművész szlovák volt. Az nem zavarta meg őket eme tévhitükben, hogy 1914 előtt mondhatni „tótellenes egyesület” hangadói közé tartozott.

Szóval most, talán túlságosan is okosan és diplomatikusan de mégiscsak visszavették a németek azt, ami az övék. Bélyegen. Elképzelttem. Ha ezt a berethalomi szász templomot magyar tervezőművész rajzolja meg, micsoda gyönyörűség lett volna! Mert a németek nem tudnak szép bélyeget csinálni.

Nekem elhihetik. Több ezer képművészeti tárgyú bélyegem van. A világ föltörekvő, újonnan alakult országai mind képművészeti bélyegekkel népszerűsítik magukat. Leonardo-, Caravaggio-, Dürer-, netán Picasso-festményreprója révén.

Mert kérem tisztelettel, a leghatásosabb, nemzetet, országot népszerűsítő eszköz a szép bélyeg. A képművészeti motívum. A balbunkók is odafigyelnek rá. Kezdetben az Emirátusok, az afrikai, Csendes-óceániai, közel-keleti új országok még európai motívumokat csináltattak, később saját értékeikkel népszerűsítették magukat. A „Malawi” új országnevet például nyolcezer éves sziklarajzai révén tanultam meg.

A magyarok nem élnek a bélyegművészet adta lehetőségekkel. Máskülönb gyönyörű képművészeti bélyegeink kiadása esetleges puffancsolás. Elfogult művészettörténészek tanácsait fogadják meg gyagya illetékesek. Német okossággal, magyar tehetséggel csinálhatnánk sorozatokat a magyar(országi) műemlékekről, műkincsekről, természetesen az egész történelmi múltat és jelent átfogva. Gyulafehérvárt, Pozsonyot, Árva várát, Kassát, Bártfát,

L?csét, Kolozsvárt, Munkácsot, Szabadkát, sok székel és magyar várat és er?dtemplomot, középkori freskókat... Fiumén és Velencén keresztül kalandozva Firenzén át Európa magyar emlékein, Várországról (Burgenlandról) nem is szólva.

Néhány szép bélyegsorozat jobban megismertetné hazánkat, múltunkat, mint megannyi pezsg?s, diplomáciai humbukolás. Talán még Trianon tragikus mibenlétét is fölfognák végre bel?le. De turisztikai reklámnak sem volna utolsó.

Szívesen adnék tanácsot, tervet illetékeseknek. Ám úgyis tudom, nem hallgatnak rám. El sem olvassák írásaimat azok, akiket illetve. Kár.

Szalay Károly - demokrata

Ajánló